

ת"פ 12151/12/17 - מדינת ישראל נגד שמחה ניסנוב

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 12151-12-17 מדינת ישראל נ' ניסנוב

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ מתמחה שקד כהן
	נגד
	שמחה ניסנוב
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד סגי זקס

גזר דין ללא הרשעה

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.7.17 בשעה 22:15 או בסמוך לכך בפארק עזריאלי בעיר שדרות, החזיק הנאשם בכיסו הימני קדמי של מכנסיו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 7 ג' וזאת לצריכתו העצמית וללא אישור כדן.
- בנסיבות האמורות החזיק הנאשם משקל דיגיטלי, כסף וסוללות ששימשו אותו לשקילת הסם, כאשר במקום נכח קטין, אשר החזיק אף הוא סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.5359 גרם.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 20.9.18 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 20, רווק, בוגר 12 שנות לימוד, לא גויס לצה"ל בשל אי התאמה על רקע מעורבות בפלילים. עובד בעבודות קונסטרוקציה בתפקידי ייצור והתקנה. לחובתו 2 רישומים קודמים ללא הרשעה, לרבות בעבירה דומה. לדבריו, מגיל צעיר נחשף לאוכלוסייה בעלת מאפיינים עברייניים שהשפיעו על התנהלותו לרעה. הנאשם מודה בביצוע העבירה. לדבריו, מגיל 15 החל לצרוך סמים ומעוניין להפסיק השימוש. שרות המבחן התרשם כי השימוש בסמים מהווה עבור הנאשם מקור להתמודדות עם בעיות ורגשות לא מעובדים. שרות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות עבירות וכי שילובו בטיפול יכול להיות מענה לצמצום הסיכון. שרות המבחן התרשם כי הנאשם משקיע מאמצים ונוקט פעולות לטובת שיקום חייו הדבר מתבטא בהגעתו לטיפול באופן רציף, והתמדתו בתחום התעסוקתי. בבדיקה ראשונה שמסר לצורך איתור שרידי סם נתגלו שרידי סם, עם זאת בהמשך, למעלה מחודשיים, מידי שבוע, מסר דגימות נקיות. לאור שיתוף הפעולה של הנאשם עם שרות המבחן, מאמציו לערוך שינוי והמוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי ובשים לב לגילו הצעיר, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה את רישומיו הקודמים של הנאשם (1/ת) לטענתה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר קצר, קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר ממנו עולה כי קיים חשש להישנות עבירות לפיכך, עותרת המאשימה למאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות. לעניין ההרשעה טוענת כי לא הוכח נזק קונקרטי ולפיכך אין הצדקה לאי הרשעה בפעם השלישית.
5. ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעת הנאשם וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. ציין שהרשעה תביא לפגיעה קשה בנאשם. לדבריו, הנאשם מגלה רצינות, התמדה, בעל מוטיבציה גבוהה, יוצר קשרים טובים ומביע רצון ללמוד ולהתפתח. הנאשם בן 21, "בגיר צעיר", מסר דגימות נקיות מסם, פועל לשיקום חייו. ציין כי לאור שינוי מדיניות האכיפה בעבירות הסמים, לא ראוי שנאשם צעיר עם תסקיר חיובי יוכתם מעבירה זו.
6. הנאשם ביקש לומר דברים. לדבריו אמור לקבל רישיון קונסטרוקציה כדי להיות קבלן משנה. אמור להוציא רישיון נהיגה למלגזה. לדבריו לא גויס לצבא ונשאר עם אותה חברה שולית בעת ביצוע העבירה, אך כיום הוא כבר במקום אחר, מתגורר בבית הוריו ועובד.

דין

מתחם העונש ההולם

7. **הערך החברתי אשר נפגע בעבירה** שביצע הנאשם הוא הגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב שימוש בסמים (פגיעה בשלומם ובריאותם הפיזי והנפשי של הציבור, התדרדרות לעבירות רכוש ואלימות לצורך השגת הסמים).
- ראו דברי כב' הש' ברלינר בע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** ביחס לשימוש עצמי בסמים מסוג קנאביס וחשיש: "אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לרוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה".
8. **מידת הפגיעה בערך המוגן** בעבירה שביצע הנאשם היא ברף הנמוך זאת בשים לב לסוגו של הסם (קנביס) לכמות שהוחזקה (7 גרם) ולכך שנועד לצריכתו העצמית של הנאשם.
9. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהנאשם החזיק הסם בפארק ציבורי בשדרות, כשהוא בנוכחות קטין, אשר החזיק אף הוא סם מסוכן. נתתי דעתי לכך שהנאשם החזיק באותן נסיבות משקל וסוללות לצורך שקילת הסם. נתתי דעתי לכמות הסם, לסוגו, ולכך שנועד לצריכה עצמית. העבירה לא בוצעה בתחכום.
10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר קצרות שיכול וירוצו בעבודות שירות. ישנם מקרים שאף נמנעו מהרשעה. ראו למשל:

רע"פ 1353/17 **רון ששון נ' מדינת ישראל** (12.4.18). המבקש נדון על החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.4 גרם לצריכתו העצמית. בית משפט קמא גזר 14 ימי מאסר, הפעיל מאסר מותנה בן 10 חודשים שירוצה בחופף; וכן, קנס, התחייבות ופסילה מותנית, ערעור שהוגש לבית משפט מחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

רע"פ 6138/09 **פרדזב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.8.09), הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ונדון ל-8 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ת"פ (י-ם) 16926-04-16 **מדינת ישראל נ' כף** (פורסם בנבו, 3.7.16), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית במשקל של 20.109 גר'. נגזרו עליו 3 חוד' מע"ת וקנס.

ת"פ (ת"א) 21157-01-16 **מדינת ישראל נ' אבשלום בארי** (24.1.17). הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, וסחר בסם מסוכן. נדון לצו מבחן ושל"צ, ללא הרשעה.

ת"פ (ב"ש) 32077-11-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (11.9.2017) הנאשם החזיק 4 ג' סם מסוכן מסוג קנבוס לצריכה עצמית. עניינו הסתיים בהסדר טיעון לפיו נדון להוצאות משפט והתחייבות ללא הרשעה.

ת"פ 3437-08-15 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' נבון** (12.12.2016) הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי (44 ג' חשיש). נדון במסגרת הסדר למאסר מותנה, קנס ופסילה מותנית.

ת"פ (קג"ת) 7213-01-15 **מדינת ישראל נ' בזמן** (24.6.18). הנאשם החזיק 159 ג' סם מסוכן מסוג קנבוס לצריכה עצמית. נדון לצו של"צ, פסילה בפועל ועל תנאי והתחייבות ללא הרשעה.

ת"פ (ת"א) 24100-09-13 **מדינת ישראל נ' קונפורטי** (פורסם בנבו, 2.4.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 54.14 גר' לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ת"פ (ראשל"צ) 41846-05-13 **מדינת ישראל נ' רובין** (פורסם בנבו, 15.9.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס בדף נייר במשקל של 0.2 גר', קנבוס בשקית ניילון במשקל של 5.64 גר' וצמח קנבוס במשקל של 50.80 גר' נטו וזאת לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאירוע בנסיבות שבפני, נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

ביטול ההרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

13. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי

לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

14. **בפרשת כתב** ציין כב' השופט ש' לוין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליו, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

15. ראו ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

16. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים בעניינו של הנאשם שבפני, הגעתי לכלל מסקנה כי מתקיימות אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות ביטול הרשעתו.

17. באשר לסוג העבירה, עסקינן בעבירה מהקלות שפקודת הסמים, נסיבות העבירה הן קלות באופן יחסי (הנאשם החזיק 7 ג' קנבוס לצריכה עצמית), הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך. בעת האחרונה שונתה לקולה מדיניות האכיפה הנוגעת לעבירות אלו, ולאחרונה אף תוקנה החקיקה הנוגעת לאכיפת עבירות אלו, הגם ששינויי החקיקה טרם נכנסו לתוקף. כל אלו מלמדים כי בנסיבות שבפני ניתן לשקול ביטול הרשעה מבלי לפגוע פגיעה חמורה בשיקולי הענישה האחרים ובאינטרס הציבורי.

18. שאלתי עצמי אם קיימת הצדקה לבטל ההרשעה בעניינו של הנאשם לאור העובדה שלחובתו שני רישומים קודמים ללא הרשעה. התשובה לשאלה אינה תשובה קלה. הימנעות מהרשעה למי שבעברו רישום ללא הרשעה יכולה להיות מוצדקת רב במקרה חריג שבחריג שבחריגים.

לאחר שהתחבטתי רבות בשאלה, ולא בלי היסוס, מצאתי בזו הפעם, ובמידה רבה לפני משורת הדין, להימנע פעם נוספת מהרשעת הנאשם. ולהלן נימוקי.

19. ראשית, בפעם הראשונה שבית המשפט נמנע מהרשעה בעניינו של הנאשם, היה הנאשם קטין, הוא נדון בבית המשפט לנוער. בכל הנוגע לקטינים הימנעות מהרשעה אינה חריג.

20. שנית, ועל מנת להעמיד דברים על דיוקם, בניגוד לטיעוני המאשימה רישומו השני של הנאשם בתיקו האחרון (2/ת) אינו בגין הסגת גבול והחזקת סמים כפי שנטען, אלא רק בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

21. מעיון בפרוטוקולים מתיקו הקודם (ת"פ 39670-02-16), עולה כי הדיון נדחה מספר פעמים על מנת שהמאשימה תביא את כל תיקיו של הנאשם כדי "לנקות שולחן", כדי שלאחר סיום ההליכים יכול והנאשם יצליח במאמציו להתגייס לשירות צבאי.

ואכן, המאשימה פעלה להבאת תיק נוסף שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם, אלא שגם תיק זה כבר היה תלוי ועומד (העבירה נעברה ביום 6.7.17) אך למרות שגזר הדין הקודם ניתן ביום 18.9.17, התיק לא צורף, למרות שלכאורה היה ניתן לצרפו במסגרת אותו המאמץ שנעשה "לנקות שולחן".

בסופו של יום, הנאשם לא גויס לצה"ל, למרות רצונו, וכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן חש החמצה ותסכול בשל כך.

22. בשל הרצון לסיים את כל תיקו הקודם בהקדם האפשרי כדי לנסות להתגייס, ההליך הסתיים ללא מעורבות של שירות המבחן. רק בתיק זה, לאחר שהתקבל תסקיר מקיף בעניינו, נחשף בית המשפט באופן נרחב לנסיבותיו האישיות של הנאשם מהן עולה כי השימוש בסם לא היה חד פעמי, אלא שימוש על בסיס קבוע, וכי הנאשם זקוק לטיפול ותמיכה על מנת להיגמל מהרגל זה. שירות המבחן ציין כי הנאשם נרתם באופן מלא להליך הטיפולי אליו השתלב במסגרת תיק זה ועורך מאמצים לשיקום חייו. שירות המבחן התרשם כי הליך טיפולי יפחית הסיכון להישנות עבירות.

שירות המבחן סבור כי יש להימנע מהרשעת הנאשם כדי לא לחבל בתהליך השיקום ועל מנת לאפשר לנאשם התקדמות מקצועית ואישית.

23. לאור גילו הצעיר של הנאשם, לאור העובדה שהעבירה נעברה לפני שנדון בתיקו הקודם, ויכול היה לצרף תיק זה, לאור הירתמותו המלאה להליך טיפולי, לאור מאמציו ורצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי, ובשים לב להערכת שירות המבחן כי סיכויי השיקום טובים וכי הרשעה עלולה לחבל בהליך השיקום, מצאתי הצדקה, תוך מתן משקל רב לשיקולי השיקום, ובאופן חריג, להורות על ביטול ההרשעה.

אני מאמינה כי אם הנאשם ישתקם ויחזור לדרך הישר, החברה בכללותה תצא נשכרת.

24. באשר לנזק במישור התעסוקתי שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעה, ההגנה לא הציגה נזק קונקרטי אשר מצדיק, כשיקול יחיד, לבטל הרשעת הנאשם, בוודאי שלא די בנזק שהוצג כדי להצדיק לסיים ההליך ללא הרשעה בפעם השלישית. עם זאת, בנסיבות שבפני, ההחלטה להימנע מהרשעה אינה נעוצה בנזק הקונקרטי שהציג הנאשם, אלא בשיקולי שיקום.

25. לפיכך אני מבטלת הרשעת הנאשם מיום 23.4.18 מבלי לבטל את הקביעה שהנאשם עבר את העבירה בה הודה: עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7(א)+7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים.

26. לאור המפורט בתסקיר שירות המבחן, יש מקום להעמיד הנאשם במבחן לתקופה ממושכת.

27. על כן, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שנה מהיום מביצוע עבירות על פי פקודת הסמים. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ב. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנתיים. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנתיים מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשיעו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשע, במקום צו המבחן.

ג. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודש.

הפסילה בפועל תחל היום. הפסילה תסווג באופן שהנאשם יוכל להמשיך את לימודי הנהיגה ולעבור מבחן נהיגה עיוני ומעשי. הנאשם מוזהר כי גם אם יעבור בהצלחה את המבחנים נאסר עליו להוציא רישיון נהיגה עד לסיום הפסילה שהוטלה בתיק זה.

בשל היות הנאשם בלתי מורשה לנהיגה המזכירות תנפיק אישור הפקדה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון.

ד. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג 1973.

ה. הוצאות משפט בסך 700 ₪. ההוצאות ישולמו ב - 7 תשלומים חודשיים רצופים ושווים.
תשלום ראשון לא יאוחר מיום 10.12.18

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום 15.11.18 ז' כסלו תשע"ט במעמד הצדדים.